

bekræftet her i Salen, hævdes ligeledes ganske bestemt af Beboerne paa Amager, nemlig at allerede nu have Opfyldningerne i Kallebodstrand virket generende i Retning af Afløbs- og Vandstandsforholdene derude i det hele taget. Det kan altsaa ikke være tilstrækkelig beroligende for mig, at Teknikerne teoretisk mene, at Vandet vil løbe mellem Amager og Saltholmen, naar det praktisk viser sig og bevidnes af dem, som bo derude, at det ogsaa kan falde paa at løbe mellem Amager og Sjælland. Derimod glæder det mig meget, at den højtærede Minister indrømmer, at hvis Digerne skulde højnes, Grøfterne gøres større osv., maatte Havnen betale det, og hvis der skulde komme andre ved Skade fremkaldte Erstatningskrav til, maa Havnen naturligvis gøre det samme eller sikre sig, at saadant ikke indtræder. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) antydede en Mulighed for en saadan Sikkerhed, nemlig at man gravede Kanaler igennem til Dybet Øst for Amager. Det kunde være, at Havneteknikerne kunde finde andre Muligheder, men i alt Fald vil det ikke være til nogen Skade, at Ændringsforslaget med tilhørende Underændringsforslag bliver vedtaget her ved 2den Behandling. Forslagsstillerne ville saa være meget beredvillige til inden 3die Behandling at tale med den højtærede Minister om en mulig Redaktionsændring, men mest Betyggelse vil det usægtelig frembyde, at man har selve det, som paalægges Ministeren, staaende i Loven, thi der kan saa ikke være nogen Tvivl med Hensyn til, at vi have varetaget Jordbrugernes Interesse i den Grad, som det i Virkeligheden er en Pligt at varetage dem ved saadanne Anlæg. Det er fuldstændig rigtigt, naar Ministeren mente, at ingen af Forslagsstillerne havde tænkt sig, at de forskellige Grundejere ved at nedlægge Fogedforbud skulde ville forhindre de foreslaaede Bygningsanlæg i at blive udførte. Det er slet ikke Hensigten. Hensigten er blot at sikre Jordbruget og i det hele taget de tilstødende Grundejere mod, at Havnevæsenet ved at foretage en Foranstaltning, der skal være til Gavn for Havnen, kommer til maaske økonomisk at ruinere andre Mennesker her i Landet. Det er det eneste Formaal det har den højtærede Minister meget rigtig indset — og som Følge deraf maa jeg vedblivende tillade mig at foreslaa det høje Ting at vedtage Ændringsforslaget og ligeledes det tilhørende Underændringsforslag, idet Forslagsstillerne, som sagt, ville være rede til, hvis det skulde være nødvendigt til Tydeliggørelse af vore

Ønsker, inden 3die Behandling at søge Samraad med den højtærede Minister. Men hvis Havnevæsenet allerede nu har Erstatningspligt for den Skade, det vil komme til at forvolde, kan det jo ikke forøge Erstatningspligten, at det indsættes udtrykkelig i Lovforslaget; saa ere vi fri for ethver som helst Forsøg paa at knibe uden om, og det synes jeg for dette Tings Vedkommende er det mest sømmelige. Jeg vil altsaa anbefale Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag.

C. Hage: At der ikke bør foretages offentlige Arbejder, som tilføje Statens Borgere Tab, uden at det offentlige maa være ansvarligt derfor og give Erstatning derfor, er klart. Om det er nødvendigt at sige dette udtrykkeligt i hvert enkelt særligt Tilfælde, ved jeg ikke; men for saa vidt det i det foreliggende Tilfælde skulde være nødvendigt at sige det, har jo den ærede Indenrigsminister tilbudt at ville søge at affatte til 3die Behandling en Bestemmelse, som gaar ud derpaa. Det ærede Medlem, som har stillet Ændringsforslaget, maatte, forekommer det mig, kunne slaa sig til Taals med denne Erklæring fra den ærede Minister. Thi et synes mig dog utvivlsomt, at det vilde være urigtigt at indføje en Bestemmelse i Loven, hvis Rækkevidde er usikker, og hvis juridiske Følger ikke kunne overses. Jeg vil derfor meget føje min Henstilling til den ærede Ministers om, at det ærede Medlem vil tage sit Ændringsforslag tilbage, men hvis han fastholder det, tillader jeg mig at tilraade Tinget at forkaste det.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg slutter mig paa ny til denne Anmodning til den ærede Forslagsstiller om foreløbig at tage Ændringsforslaget tilbage. Det er jo saaledes, at Kjøbenhavns Havn i Modsætning til alle andre Havne i Landet maa have Lovgivningsmagts Samtykke til større Udvidelser. Det er paa Grund af Frihavnslovens Bestemmelse desangaaende; hvis denne ikke var, vilde man slet ikke behøve nogen Bemyndigelse til disse Arbejder, og saa vilde der kun være Tale om Bemyndigelse til at optage Laan, som er nødvendig paa Grund af Statens Garanti for Havnens tidligere Laan paa 8 Millioner. Uden disse særlige Forhold vilde altsaa disse Ejere væreigestillede med alle andre Ejere i Landet, hvor der foretages saadanne Havnearbejder uden Lov. Det er den ene Side af Sagen, at der uden Ændringen ikke vil være mindre Ret for